

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL MARAMURES
BIROUL SOLUTIONAREA CONTESTATIILOR**

Decizia nr. 69 din 27.12.2005

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Biroul vamal prin adresa din 17.11.2005 asupra contestatiei depuse de SC X SRL impotriva masurilor dispuse prin actul constatator din 01.11.2005, intocmit de organele vamale din cadrul Biroului vamal privind virarea la bugetul statului a sumei reprezentand taxa pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175 si art. 179 alin. (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL solicita admiterea acesteia si anulara actului administrativ fiscal atacat, motivand urmatoarele:

Biroul vamal a recalculat datoria vamala in urma adresei Directiei Generale a Finantelor Publice din 31.10.2005, prin care i s-a comunicat faptul ca Certificatul de exonerare de la plata in vama a taxei pe valoarea adaugata din 27.09.2005 a fost anulat.

SC X SRL precizeaza ca Directia Generala a Finantelor Publice nu i-a comunicat ca a fost anulat certificatul, afland despre aceasta masura odata cu primirea actului constatator din 01.11.2005.

In aceste conditii, masura de anulare a certificatului de exonerare nu ii este opozabila, fiind incalcate prevederile art. 37, 38, 39 si 40 din Codul de procedura fiscala referitoare la comunicarea si opozabilitatea actului administrativ fiscal.

Prin luarea acestei masuri fara a-i fi comunicata societatii, Directia Generala a Finantelor Publice a savarsit un abuz de drept, actul emis fiind lovit de nulitate, dovedita de urmatoarele aspecte:

- directia, anuland propriul sau act, nu se putea folosi de propria sa culpa daca ulterior emiterii actului a constatat ca a gresit atunci cand l-a eliberat;

- masura anularii certificatului este un act de vointa unilaterala, cu caracter civil, care putea fi luata inainte sa produca efecte sau in perioada valabilitatii lui, in virtutea principiului neretroactivitatii, care guverneaza dreptul civil. Intrucat

masura a fost luata in data de 31.10.2005, dupa ce certificatul a produs efecte, respectiv dupa ce a fost prezentat la unitatea vamala si dupa expirarea termenului in care era valabil, constituie un abuz savarsit de directie prin incalcarea prevederilor legale.

Din certificatul de exonerare rezulta clar ca acesta a fost valabil pentru importurile realizate pana la data de 30.10.2005, iar importul s-a efectuat conform declaratiei vamale de import nr. I 6004 in data de 04.10.2005, inaintul termenului stabilit in certificat.

Masura anularii, dispusa in data de 31.10.2005, nu putea fi luata cata vreme la data de 30.10.2005, actul si-a incetat valabilitatea.

De asemenea, contestatoarea considera ca masura anularii certificatului de exonerare de la plata in vama a taxei pe valoarea adaugata este netemeinica si nelegala intrucat, conform prevederilor art. 9 din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1844/2003, exista un singur motiv pentru anularia certificatului, in situatia in care organele de control constata nerespectarea destinatiei prevazute de lege pentru bunurile importate.

II. Prin actul constatator din data de 01.11.2005, organele vamale din cadrul Biroului vamal au constatat urmatoarele:

SC X SRL a introdus in tara, conform declaratiei vamale de import din 04.10.2005, un autotractor, pentru care a beneficiat de exonerare de la plata in vama a taxei pe valoarea adaugata in baza certificatului de exonerare de la plata in vama a taxei pe valoarea adaugata din 27.09.2005, eliberat de Directia Generala a Finantelor Publice, valabil pentru importurile realizate pana la data de 30.10.2005.

Ca urmare a anularii de catre Directia Generala a Finantelor Publice a certificatului de exonerare de la plata in vama a taxei pe valoarea adaugata din 27.09.2005, comunicata cu adresa din 31.10.2005, organele vamale au recalculat datoria vamala, stabilind in sarcina SC X SRL taxa pe valoarea adaugata.

Cuantumul drepturilor de import s-a stabilit pe baza elementelor de taxare din momentul nasterii datoriei vamale, conform art. 148 alin. (1) din Legea nr. 141/1997.

III. Luand in considerare constatarile organelor vamale, motivele invocate de contestatoare, documentele anexate la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele de control, s-au retinut urmatoarele:

Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa analizeze daca poate fi solutionata pe fond cauza, in conditiile in care face si obiectul cercetarii penale.

In fapt, SC X SRL a importat cu declaratia vamala de import din 04.10.2005 un "autotractor", beneficiind de exonerarea de la plata in vama a taxei pe valoarea adaugata, in baza certificatului de exonerare de la plata in vama a taxei pe valoarea adaugata din data de 27.09.2005, eliberat de Directia Generala a

Finantelor Publice, in conformitate cu prevederile art. 157 alin. (3) lit. a) si b) din Codul fiscal.

Cu adresa din 31.10.2005, Directia Generala a Finantelor Publice, in temeiul art. 221 si art. 227 din Codul de procedura penala a depus sesizare penala la Parchetul de pe langa Tribunal impotriva sefului Administratiei Finantelor Publice, pentru urmatoarele motive:

In vederea depunerii documentelor de exonerare de la plata in vama a taxei pe valoarea adaugata, SC X SRL a obtinut certificatul de atestare fiscala din 14.09.2005, eliberat de Administratia Finantelor Publice, in care s-a consemnat faptul ca societatea "nu figureaza cu debite fata de bugetul statului."

Certificatul de atestare fiscala a fost semnat din partea unitatii emitente de catre seful Administratiei Finantelor Publice.

Din evidenta referitoare la obligatiile de plata ale SC X SRL, condusa la Administratia Finantelor Publice si la Biroul de contabilitate a creantelor bugetare din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice, rezulta ca la data de 14.09.2005 societatea a avut obligatii de plata neachitate fata de bugetul general consolidat al statului.

Eliberand un certificat fiscal care atesta ca societatea nu are obligatii fiscale, seful Administratiei Finantelor Publice, a indus in eroare comisia constituita in vederea analizarii documentelor necesare exonerarii de la plata taxei pe valoarea adaugata in vama. Fara aceasta eroare, comisia nu ar fi propus eliberarea certificatului de exonerare, iar directorul executiv nu ar fi semnat un certificat de exonerare bazat pe documente false, fapta prezentand elementele constitutive ale infractiunilor de inselaciune, fals intelectual si fals in inregistrari sub semnatura privata, prevazute si pedepsite de art. 260 alin. (1) si (3), art. 471 si art. 472 din Codul penal.

In drept, art. 184 alin. (1) si alin. (3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

"(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa;

b) solutionarea cauzei depinde, in tot sau in parte, de existenta sau inexistentia unui drept care face obiectul altei judecati. (...)

(3) Procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea sau, dupa caz, la expirarea termenului stabilit de organul de solutionare competent potrivit alin. (2), indiferent daca motivul care a determinat suspendarea a incetat sau nu."

Astfel, intre circumstantele care au dus la eliberarea certificatului de exonerare de la plata in vama a taxei pe valoarea adaugata din 27.09.2005 si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite de catre seful

Administrației Finanțelor Publice, există o stransă interdependență de care depinde soluționarea cauzei deduse judecătii.

Organele administrativ-jurisdicționale nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speta o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale, potrivit principiului de drept "**penalul ține în loc civilul**", consacrat prin art. 9 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Având în vedere cele precizate, s-a reținut că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care va suspenda soluționarea cauzei civile pentru suma reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală și de constituirea statului ca parte civilă în procesul penal pentru recuperarea pe această cale a prejudiciului cauzat bugetului de stat, procedura administrativă va fi reluată în conformitate cu prevederile art. 184 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Pentru considerențele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art. 184 alin. (1) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

Suspendarea soluționării cauzei până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunal în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.

